

HISTORIA STELLÆ NOVÆ,
APPARENTIS IN ASTERISMO
Cassiopeæ. Cap. I.

LUXIT sidus quoddam iubare splendido, rutilantiq; in imagine Cassiopeæ: maius augstiūsque quam vlla errantium, quæ primi honoris esse dicuntur: cuius magnitudo tamen, siue cum ipso Ioue & Marte, siue cum Arcturo, aut Canicula comparari possit: cœpitq; fulgere sub initium Nouembris anni 72: quamquam non desint qui illud circamedium Octobris se vidisse testentur: verum à me non prius quam ante solennem Natiuitatis D. ac Saluatoris nostri memoriam conspectum est. Mensibus ad summum quatuor & amplius, veluti fax quædam fulsit: inuariato imminutóque lucis ac luminis sui splendore & maiestate: tandem paulatim cœpit diminui, ac rutilum suum colorem in pallidiorem conuertere videbatur: ut mense Maio anni 73. quo hæc scribendo recognoscamus, propemodum ex æquauerit se reliquis in eadem imagine stellis: ac non nisi ab his, qui ipsum sæpius anta contemplati sunt, dignosci potuerit. Constituebat figuram quadrilateram anormem, hoc